

AED-PÕÕSALINNU PESAPOEGADE ERANDLIK MENÜÜ***Exceptional diet of the nestlings of the Garden Warbler***

Villu Anvelt

Nurmsi, Mäeküla skj., Järvamaa EE-2840

1994. aasta 8. augustil jälgisin aed-põõsalinnu pere-elu ühe tavalisest palju hilisema pesa juures. Üllatav oli näha, et peale tavapärase toidu - röövikute, mardikate, liblikate ja ämblike - tõid vanalinnud oma kolmele 8-9-päevasele pojale toiduks ka mingeid musti marju. Kuna pesa ümbruses leidis sellesarnastest marjadest vaid toomingaid, arvasin algul, et pojad saidki toomingamarju. Tegelikult võis tegemist olla ka mingite muude sarnaste (näiteks paakspuu või mustsõstar) marjadega, mida eemalt on toomingamarjadest raske eristada.

Mari toodi poegadele keskeltläbi igal neljandal-viiendal söötiskorral, seega moodustasid marjad linnu-poegade selle päeva toiduhulgast ligemale veerandi.

Et põõsalinnud suve lõpus hakkavad toiduks kasutama ka marju, on hästi tuntud. Tavaliselt aga on pojad selleks ajaks juba suureks kasvatatud.

Sel päeval poegadele toodud loomse toidu hulgas oli ka üks seitsetäpp-lepatriinu, keda linnud tavaliselt ei söö.

